

Μάρκο Ρεβέλι (Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Ανατολικού ΠιEMONTE):

Αθηναίοι σύντροφοι και φίλοι,

(Το λέω αυτό με συγκίνηση, γιατί η ίδια η λέξη θυμίζει την καταγωγή της δημοκρατίας μας).

Αποτελεί για μένα μεγάλη χαρά και τιμή να βρίσκομαι εδώ με εσάς στο άνοιγμα αυτής της προεκλογικής εκστρατείας που είναι τόσο σημαντική και για πολλούς λόγους.

Πρώτον γιατί είναι απαραίτητο, ειδικά σε μια δύσκολη και δραματική στιγμή σαν αυτή, για μια πόλη όπως η Αθήνα και Πειραιάς, για μια περιοχή όπως η Αττική, να μπορούν να υπολογίζουν σε τοπικούς άρχοντες έντιμους, ικανούς και ευαίσθητους για τις ανάγκες, τα βάσανα και τα αιτήματα του λαού τους. Ικανούς να ερμηνεύσουν και να αγωνιστούν με όλη τη δύναμη που έχουν για να επιβάλλουν δίκαιες λύσεις.

Δεύτερον γιατί τα πολιτικά μηνύματα που προέρχονται από την Ελλάδα αφορούν πολλούς, στην Ευρώπη.

Γιατί εδώ βρίσκονται οι ρίζες του πολιτισμού μας, του ευρωπαϊκού πολιτισμού, από το ίδιο το όνομα της Ευρώπης, γεγονός που πολύ συχνά η Ευρώπη των Τραπεζών και της Λιτότητας ξεχνά ή προδίδει.

Γιατί η σημερινή Ελλάδα, με τα βάσανά της, τις καταστροφικές αδικίες, με την φτώχεια σε ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της, αποτελεί το ζωντανό σύμβολο των χειρότερων πολιτικών της αποκαλούμενης Τρόικας. Αυτές που θωρούνται από τις εξουσίες που οδηγούν την Ευρώπη φάρμακα, αλλά αποτελούν στην πραγματικότητα θανατηφόρα δηλητήρια, που αντί να θεραπεύουν το κοινωνικό σώμα του καθορίζουν το θάνατο.

Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, γιατί εδώ γεννήθηκε μια πολιτική δύναμη, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που με τον ηγέτη του τον Αλέξη Τσίπρα πραγματοποίησε ένα θαύμα ξαναδίνοντας φωνή, δύναμη και υπηρηφάνεια σε μια αριστερά που έμοιαζε να είχε εξαφανιστεί από την πολιτική σκηνή, ξεπερνώντας τις πολλές διασπάσεις, τους συμβιβασμούς, τις αβεβαιότητες και που προτάθηκε σαν πλειοψηφική και κυβερνητική δύναμη, ικανή να επιβάλλει μια στροφή σε μια κατά τα άλλα απελπιστική κατάσταση.

Για αυτούς τους λόγους έχω την υπερηφάνεια και την χαρά να σας ανακοινώσω ότι και στην Ιταλία γεννιέται ένα ψηφοδέλτιο για τις ευρωεκλογές, που έχει σαν στόχο την υποψηφιότητα του Αλέξη Τσίπρα στην ηγεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ένα ψηφοδέλτιο της κοινωνίας των πολιτών, ανοικτό, οικοδομημένο από τα κάτω, με τη συμμετοχή όλων των κινημάτων, των κομμάτων, των πολιτών που θέλουν να επιβάλλουν μια δραστική στροφή στις ευρωπαϊκές πολιτικές, στο όνομα της αλληλεγγύης, της ισότητας και την απόρριψη της λογικής της Λιτότητας, για μια συμμετοχική πολιτική εναντίον της κυριαρχίας της τεχνοκρατίας, και που να βασίζεται

στην Εργασία και τις δημόσιες υπηρεσίες, αναφέρομαι στο κλείσιμο του δικού σας δημόσιου τηλεοπτικού δικτύου ΕΡΤ, την κατάρρευση κάπου δέκα πανεπιστημίων, μεταξύ των οποίων το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, αντί να βασίζεται στον χρηματοοικονομικό τομέα.

Ένα ψηφοδέλτιο που να ξέρει να αντιπαρατεθεί ακόμη και σε όποιον, στο όνομα των νέων μορφών του εθνικισμού και τον ψευτο-λαϊκισμό, πιέζει πάνω στη δίκαιη οργή των λαών εναντίον της σημερινής Ευρώπης, κάνει κηρύγματα γύρω από τις παλιές εθνικές κυριαρχίες, σε όποιον διευκολύνεται ικανοποιημένος στην Ευρώπη έτσι όπως είναι, αποδεχόμενος τα τελεσίγραφα και τα κακά φάρμακα, προτείνοντας μόνο να βουτήξει κανένα ψίχουλο από τις ισχυρές χώρες, σεβόμενος την καταστροφική λογική τους.

Ξέρουμε ότι κανείς, σε μια τόσο καταστροφική κρίση, δεν μπορεί να σωθεί μόνος του. Καμία χώρα. Κανένας λαός. Από μόνοι μας μπορούμε να ζητάμε μόνο ελεημοσύνη. Ή να αποτύχουμε, να πτωχεύσουμε. Είναι αναγκαίο να αυξηθεί και να παγιωθεί ένα μεγάλο μέτωπο δυνάμεων, που να διαπεράσει διαγώνια όλες τις μεσογειακές χώρες, από την Ελλάδα και την Ισπανία περνώντας από την Ιταλία, που να ξέρει να κατακτήσει συμμαχίες και ενότητα για ένα σχέδιο στο Κέντρο και το Βορρά, γιατί η σύγκρουση θα είναι σκληρή, δύσκολη και θα χρειαστεί πολύ δύναμη και αποφασιστικότητα.

Στο Μανιφέστο του Βεντοτένε, που επεξεργάστηκε το 1943 ο Αλτιέρο Σπινέλι και άλλοι μεγάλοι Ιταλοί που εξαναγκάστηκαν να πάνε εξορία μαζί από τον φασισμό, σε αυτή που θα μπορούσε να θεωρηθεί η πρώτη βασική πράξη γέννησης της ιδέας της ενωμένης Ευρώπης, γράφτηκε μεταξύ των άλλων, ότι «η ευρωπαϊκή επανάσταση... πρέπει να είναι σοσιαλιστική, δηλαδή θα πρέπει να προτείνει την χειραφέτηση των εργατικών τάξεων και τη δημιουργία για αυτές πιο ανθρώπινων συνθηκών ζωής». Και στη συνέχεια: «Η πραγματικά θεμελιώδης αρχή... είναι αυτή σύμφωνα με την οποία οι οικονομικές δυνάμεις δεν θα πρέπει να κυριαρχούν στους ανθρώπους, αλλά, όπως συμβαίνει και με τις φυσικές δυνάμεις, θα πρέπει να είναι υποταγμένες, καθοδηγούμενες, ελεγχόμενες... έτσι ώστε οι μεγάλες μάζες να μην αποτελούν θύματά τους». Ας το θυμόμαστε πάντα. Ας το θυμόμαστε ειδικά τώρα, όταν οι δυνάμεις που κυριαρχούν στην Ευρώπη δείχνουν να έχουν ξεχάσει αυτές τις αξίες και τις προδίδουν κάθε μέρα

Ας οικοδομήσουμε τη δύναμη που θα επιβεβαιώσει αυτές τις αξίες και αυτές τις αρχές. Ας την οικοδομήσουμε ξεκινώντας από εδώ και τώρα. Ένας μεγάλος Ιταλός αντιφασίστας, ο Κάρλο Ροσέλι, εθελοντής στον Ισπανικό Πόλεμο εναντίον του φρανκισμού είχε γράψει τότε, προεξοφλώντας την Αντίσταση: «Σήμερα στην Ισπανία, αύριο στην Ιταλία». Με το ίδιο πνεύμα μπορούμε να πούμε τώρα: «Σήμερα στην Ελλάδα, αύριο στην Ιταλία».

Ας αποδείξουμε ότι η αλλαγή είναι δυνατή. Ν' αλλάξουμε την Ελλάδα. Ν' αλλάξουμε την Ιταλία. Για ν' αλλάξουμε την Ευρώπη.